

DUIKEN.NL

Sea World fel gekant tegen orkareservaat

17 April 2016

Katrien Vandevelde

BlueShark

www.blueshark.be

Enkele weken geleden kondigde Sea World aan dat ze geen orka's meer gaat fokken in haar parken en dat de orkashows worden vervangen door een educatief programma met "natuurlijk orka gedrag". Reden tot vreugde toch? Het nieuwe beleid kwam er echter alleen maar uit wettelijke verplichting en een grote noodzaak om het imago en de omzet van de amusementspark-keten op te krikken. Indien Sea World's CEO Joel Manby zijn zin krijgt, zullen de orka's in hun bezit dus nog voor de rest van hun leven geëxploiteerd worden, zonder de kans te krijgen de oceaan ooit nog te ervaren. Maar de tanende populariteit van het bedrijf zet tegenstanders aan om alvast zeereservaten te ontwerpen om de orka's in onder te brengen.

Toen Sea World vorig jaar voor hun park te San Diego een vergunning vroeg om de orka-infrastructuur in grootte te verdubbelen, dachten ze die gemakkelijk toegekend te krijgen. Maar de California Coastal Commission was slim. Ze vermoedden dat de 100 miljoen USD kostende

uitbreiding niet voor een verbetering van de levensstandaard van de orka's zou benut worden, maar alleen om nog meer orka's te gaan fokken en die aan nieuwe parken in Azië te verkopen. Daarom gaven ze hun toestemming slechts onder de voorwaarde dat Sea World hun fokprogramma met

Blackfish en The Cove

In beroep gaan tegen de beslissing had geen zin. Sea World ligt sinds de films "[Free Willy](#)" (1993), "[The Cove](#)" (2009) en "[Blackfish](#)" (2013) immers steeds meer onder vuur, voor het in gevangenschap houden van grote zeezoogdieren en [de manier waarop ze de dieren behandelen](#). In de documentaire Blackfish wordt duidelijk dat de orka Tilikum over zijn jaren gevangenschap [drie mensen doodde](#) door de trauma's die hij in de bassins opliep; onder andere door aanvallen van andere

orka's die samen met hem in een veel te kleine ruimte opgesloten zaten. Na het vertonen van de film op CNN, in bioscopen en in een groot aantal scholen in de VS, begon de ticketverkoop fors te dalen. Tegen eind 2015 was de omzet van Sea World met 84% gedaald en de waarde van hun aandelen meer dan gehalveerd.

Orka's lijden fysiek en psychologisch in gevangenschap. Copyright Free Lolita the Orca.

Fokprogramma

Sommige dierenrechtenorganisaties vrezen dat Sea World ondanks de aankondiging toch verder zal gaan met kunstmatige inseminatie. De orka's zijn in hun tanks immers niet gescheiden volgens geslacht, zodat er bij een volgende geboorte beweerd kan worden dat de bevruchting gebeurde op "natuurlijke wijze". Enkele weken geleden was in het programma "Rambam" op de Nederlandse televisie nog te zien dat ook de bezoekers van Harderwijk op die manier misleid worden. Voor de dolfijnen en de andere zeezoogdieren van Sea World, zoals de zwarte zwaardwalvissen en grienden, werd er trouwens helemaal geen beperking van het fokprogramma aangekondigd.

Veel te krap

Over het wijzigen van de orkashows naar een educatief vertoon van natuurlijke orka gedragingen,

maken de dierenrechtenorganisaties zich ook al geen illusies. De uitbreiding van het showbassin in San Diego werd ondertussen afgeblazen. CEO Mandy verklaarde dat ze "het welzijn van de orka's kunnen verbeteren op een veel goedkopere manier." Ook de nieuwe shows zullen dus doorgaan in dezelfde krappe blauwe celblokken waar de dieren zich momenteel in bevinden. In de vrije natuur zwemmen orka's tot 120 km per dag, terwijl sommige van de tanks maar enkele malen langer zijn dan de lichaamslengte van de dieren zelf. Betonnen tanks zijn ook verstoken van stimuli. Ze bieden dus helemaal geen ruimte of mogelijkheid om de natuurlijke gedragingen te activeren. Bovendien zal een minder intensieve beweging in vergelijking met de huidige showvoorstellingen, de verveling bij de orka's alleen nog doen toenemen.

Orka's zijn vaak agressief tegenover elkaar door stress. Copyright Orka Research Trust.

Orkareservaat?

De Sea World parken in California, Texas en Florida bevatten samen 29 orka's met een leeftijd tussen 1 en 51 jaar. Vermits hun levensduur vergelijkbaar is met die van de mens, mag verwacht worden dat veel van deze dieren nog decennia lang zullen lijden onder hun lot. Er gaan de laatste jaren dan ook massaal veel stemmen op om de orka's onder te brengen en te verzorgen in afgebakende baaien of fjorden. Een soort van orkareservaat dus. Voor in het wild geboren orka's zou het ultieme einddoel zelfs volledige vrijlating kunnen zijn. Sea World [reageert hier](#)

[fel afwijzend op](#), bewegend dat het onderbrengen van de orka's in een natuurlijke omgeving buiten de parken, een doodvonnis voor de dieren zou betekenen. Dat ze zouden omkomen door blootstelling aan vervuiling, ziekten en stormen. Het geld nodig om een dergelijk zeepark te bekostigen zou volgens hen veel beter besteed worden aan het redden van meer bedreigde dieren, zoals het bestrijden van de olifantenstroperij. Manby beweert ook dat het project om Keiko - de ster van de Film "Free Willy" en de enige orka die tot nog toe intensief werd gerehabiliteerd om vrijgelaten te worden - [had gefaald](#), omdat Keiko anderhalf jaar na zijn vrijlating

Keiko was al heel ongezond

In realiteit was **Keiko** voor de start van het project één van de ongezondste orka's in gevangenschap. Door een jarenlange slechte behandeling in het Mexicaanse park waar hij gehuisvest was, ontwikkelde hij een zeer zwak immuunsysteem, zweren, spijsverteringsproblemen en een huidvirus. Over de loop van twee jaar rehabilitatie in een zeekooi in Oregon, kwam hij bijna 1000 kg aan, waren de zweren en het virus

verdwenen en waren zijn cardio-vasculaire conditie en spierkracht spectaculair verbeterd. Daarna werd hij naar een afgebakende baai in IJsland gevlogen waar hij zelfstandig leerde jagen, na een tijdje steeds verdere 'uitstapjes' maakte in de oceaan, interactie had met andere zeezoogdieren en uiteindelijk anderhalf jaar vrij door de Atlantische Oceaan zwom; onder andere helemaal van IJsland naar Noorwegen.

Keiko in zijn baai in IJsland. Copyright Joshua Records, LCC.

Longinfectie

In de 6 jaar dat Keiko in de oceaan vertoefde, stierven wereldwijd 14 orka's in hun kleine gechlloreerde bassins. Twee daarvan overleden in Sea World door een longinfectie, waar dus ook Keiko aan bezweek. Bij de ene, Katarina,

werd de ziekte pas een dag voor haar overlijden vastgesteld door het park en bij de andere, Bjossa, was de aandoening chronisch en konden de dierenartsen haar niet genezen. Het is dus absurd te beweren dat Keiko stierf omdat hij vrijgelaten werd. Keiko is trouwens niet de enige orka die leefde en gedijde in een zee reservaat. Sommige daarvan werden uiteindelijk ook volledig vrijgelaten.

“Bij het opzetten van een reservaat voor orka’s moet er natuurlijk nauwgezet gekozen worden voor een geschikte, beschutte locatie met een goede waterkwaliteit en -doorstroming, maar de voordelen zijn vele malen groter dan de risico’s”, legt professor, zeebioloog en orka-expert Naomi Rose uit. “Orka’s hebben hier een veel grotere en diepere ruimte ter beschikking, natuurlijk zeewater en ze kunnen de getijden weer voelen. Bovendien kunnen ze er leren zichzelf te voeden en interactie hebben met wilde zeedieren. Het is vanzelfsprekend dat zeereservaten een veel gezondere, veiligere en meer humane omgeving zijn voor zeezoogdieren dan betonnen tanks. Sea World grijpt gewoon naar loze argumenten om zo veel mogelijk geld te verdienen aan de orka’s met zo weinig mogelijk kosten.”

Keiko in zijn baai in Island. Copyright Joshua Records, LCC.

©Joshua Records, LLC

De baai waarin Keiko revalideerde. Copyright Johshua Records, LCC.

Plannen

Voor bepaalde orka's in gevangenschap hebben dierenrechtenorganisaties die zich het lot van individuele dieren aantrekken, in het verleden al een volledig stappenplan uitgewerkt om ze te rehabiliteren. Zo bestaan er gedetailleerde protocollen voor Lolita van het Florida zeeaquarium en voor Morgan, die uit de Noordzee werd geplukt en uiteindelijk naar het aftandse Spaanse Loro Park werd verscheept. Daarnaast hebben orka-experts zoals dr. Ingrid Visser ontwerpen uitgewerkt voor een grootschalig toevluchtsoord voor orka's op rust,

waarbij een aantal orka's van hetzelfde geslacht en zo mogelijk van dezelfde geboortegronden, samen zouden kunnen leven in een baai tussen grote landtongen. In de plannen worden er zelfs op voldoende afstand, observatieplatforms voor bezoekers voorzien. Alleen is de realisatie van een dergelijk plan natuurlijk extreem duur. Het toevluchtsoord zou tot op bepaalde hoogte zichzelf financieel in stand kunnen houden door de verkoop van toegangstickets, voedsel en drank en souvenirs voor de bezoekende "whale watchers", maar grote initiële investeringen zouden alleszins essentieel zijn.

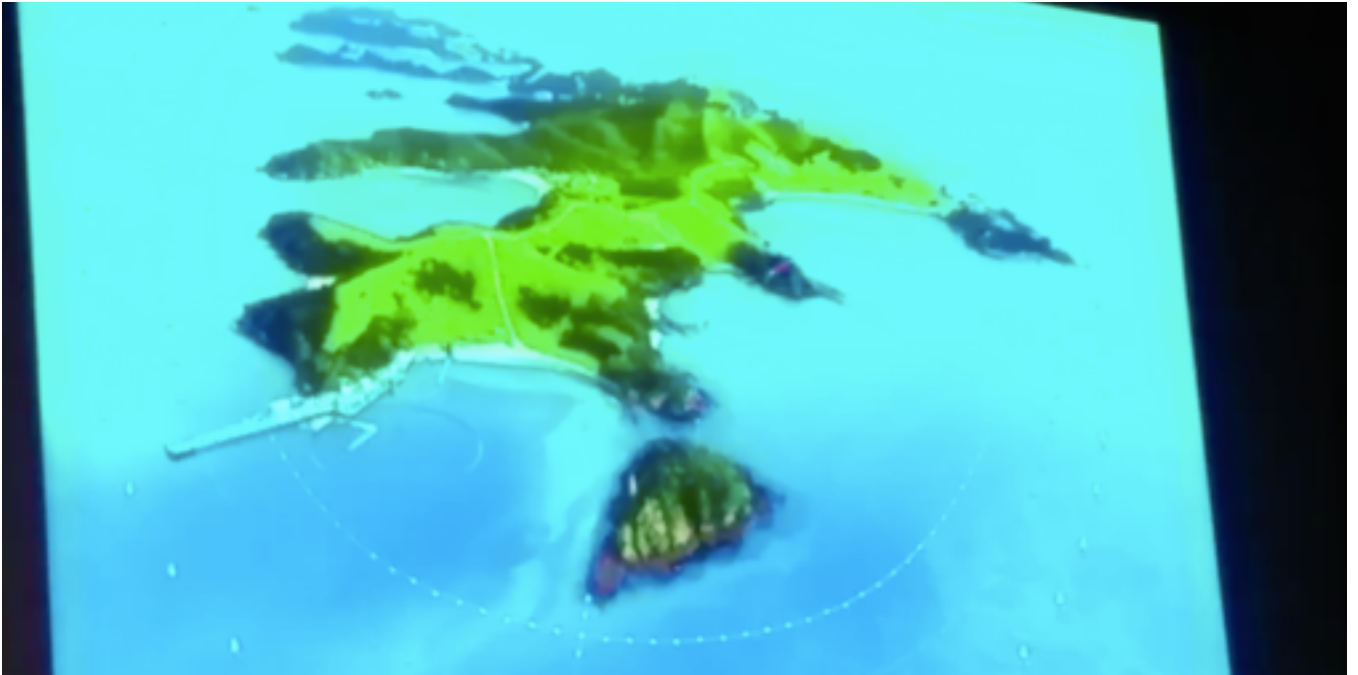

Voorgesteld reservaat voor Lolita. Copyright Free Lolita the Orca.

Gulle donatie van miljoenen afgeslagen

De infrastructuur en verzorging van de rehabilitatie en vrijlating van Keiko kostte een miljoen dollar per jaar en werd deels bekostigd door een aantal goede doelorganisaties en donateurs, maar voornamelijk door de ondernemer in mobiele telefonie Craig McCaw. Die las in de Wall Street Journal een artikel over de situatie van Keiko en besloot daarop de plannen van de Free Willy - Keiko Foundation te financieren. Een éénmalige kans dus, zou je dan denken. Maar in oktober 2015 stuurde de

directeur van het kinderspeelgoedbedrijf "Munchkin" Steven Dunn, die de film "Blackfish" zag en zich het lot van de beruchte en verstoten Tilikum aantrok, Sea World een aanbod. Hij wilde een miljoen USD per jaar investeren om samen met een team van topbiologen en dierenartsen Tilikum op rust te stellen in een zeereservaat. Hij verzocht Sea World daarom om Tilikum af te staan. Sea World reageerde in het geheel niet op het aanbod en dat maanden lang.

Voorstel orkareservaat door Orca Research Trust.

Realisatie orkareservaat

Toen Sea World later aankondigde dat Tilikum een ongeneeslijke longziekte heeft en rehabilitatie dus te laat komt voor hem, wijzigde Dunn zijn aanpak. Hij plant nu in samenwerking met de organisatie [Whale and Dolphin Conservation](#) (WDC) de infrastructuur voor een orkareservaat alvast uit te werken, zodat het gebruikt kan worden voor gewonde of gestrande orka's. Ondertussen spoort hij Sea World aan om één, eender welke, orka af te staan voor het reservaat. Daarnaast hoopt Dunn een [inspiratiebron](#) te zijn voor andere succesvolle ondernemers, zodat ze zijn voorbeeld volgen en mee investeren in een groot toevluchtsoord voor orka's. Toen het aanbod [ruchtbaarheid](#) kreeg in de media,

reageerde Sea World uiteindelijk met de volgende verklaring: "Sea World is een deel van de oplossing, niet van het probleem. Onze dieren gedijen in onze parken en ons wetenschappelijke werk en reddingswerk van zeezoogdieren, maken van ons een leider in de bescherming en behoud van deze soorten..." Op de Facebook pagina Retire [Tilikum the Orca](#) worden de inspanningen om orka's op rust te stellen via zee reservaten op de voet gevolgd.

Auteur: Katrien Vandevelde

Oprichter BlueShark

www.blueshark.be

Communicatie en persverantwoordelijke Sea Shepherd Belgium

www.seashepherd.be

